

نمایشنامه گفتارها هاشم ارکان

سلسله انتشار یادداشت نو: ۱۰۳ نمایشنامه: ۳

چاپ اول: ۱۴۰۰ * شمارگان: ۵۰۰ * قیمت: ۲۸۰۰۰ تومان

مدیر اجرایی: محمد صادقی رنجبر

ویراستار فنی و صفحه‌آرا: مرضیه دهقان

دفتر انتشارات و مرکز فرهنگی: یزد، میدان مارکار، کوچه ۴ دهم فروردین

شماره تماس: ۰۹۳۷۱۸۷۳۹۱۵ - ۳۶۲۶۵۳۹۱

سرشناسه: ارکان، هاشم، ۱۳۲۱ - ۱۳۷۴
عنوان و نام پدیدآور: نمایشنامه گفتارها/ هاشم ارکان
مشخصات نشر: یزد: یادداشت نو، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری: ۵۲ ص.؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۷۹-۹۲-۹
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
موضوع: نمایشنامه فارسی -- قرن ۱۴
20th century -- Persian drama
رده‌بندی کنگره: PIR۷۹۵۳
رده‌بندی دیویی: ۸۲/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۸۶۹۵۷۷۲
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیا

پیشگفتار

آیا باید دگرگون شد، احوال آن را پذیرفت؟ یا نه هیچ عکس‌العملی نشان نداد، همه چیز به روال طبیعی‌اش در جریان است، ما چه بخواهیم و نخواهیم با مقوله‌ای به نام تحوّل سروکار خواهیم داشت و هر نوع ممانعت و پافشاری محکوم به شکست است. همه اینها درون مایه نمایش گفتار هاست و هاشم ارکان بآبهره‌گیری از تکنیک نمایشنامه‌نویسی (کشمکش، تضاد، ایجاد بحران، گره افکنی و بالاخره نتیجه منطقی حاصل شده از دیالوگ و گفتار در متن) مطروف خود را سامان می‌دهد. در گفتارها امید و نومیدی، جسارت و ترس، قطعیت و درعین حال شک و دودلی توأمان باهم مطرح می‌شوند.

شخصیت‌های نمایش گفتارها اگرچه باهم و در کنار هم ایام می‌گذرانند مع الوصف به شدت رفتاری متفاوت و مغایر هم دارند؛ گلنار با پدر مخالف است، اما عاطفی است، او را دوست دارد و به همین دلیل کنارش مانده است. کل بختیار متعصب و لجوج است. می‌خواهد بماند تنها به این دلیل که اجدادش در زیر خروارها خاک مدفون شده‌اند. راننده کامیون به قهوه‌خانه تعلق خاطری دارد و

او تنها کسی است که کل بختیار را امیدوار می‌کند. جامعه مدّ نظر نویسنده در گفتارها، قهوه‌خانه‌ای متروکه است که دیگر کمتر مسافری به آنجا وارد می‌شود؛ اگرچه کنار آبادی واقع شده است.

آنچه در گفتارها خودی نشان می‌دهد طرح شخصیت‌های انفعالی است که به دلیل موقعیت خاصی که در آن قرار گرفته‌اند به نوعی عقده‌گشایی می‌کنند. از کاپیتالیسم و سرمایه‌داری هم صحبت می‌شود که شاید نویسنده با طرح عمدی چنین موضوعاتی می‌خواهد روابط ناسالم اجتماع حاکم را ترسیم نماید؛ اگرچه از زمان نگارش گفتارها بیش از چهار دهه می‌گذرد، اما به دلیل نوع پرداخت و موضوع انسانی آن می‌تواند در هر برهه‌ای قابل تأمل باشد.

محمّد رضا امیرخانی

۱۳۸۲/۶/۱۵

www.ketab.ir